

Nr 1.

Ankom till riksdagens kansli den 23 februari 1933 kl. 2 e. m.

Andra kammarens tredje tillfälliga utskotts utlåtande, nr 1, i anledning av väckt motion angående skärpt lagstiftning till förhindrande av sådana olycksfall vid motortrafik, vilka föranledas genom förtäring av starka drycker.

I en inom andra kammaren väckt och till dess tredje tillfälliga utskott hänvisad motion, nr 304, har herr *Johanson* i Huskvarna *m. fl.* hemställt, att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, att Kungl. Maj:t med beaktande av i motionen anförda synpunkter täcktes låta utreda frågan om behovet av skärpt lagstiftning till förhindrande av sådana olycksfall vid motortrafik, vilka föranledas genom förtäring av starka drycker, samt för riksdagen framlägga det förslag, vartill denna utredning kan föranleda.

Beträffande motiveringen får utskottet hänvisa till motionen.

Den i förevarande motion väckta frågan angående åtgärder till förhindrande av sådana olycksfall vid motortrafik, som orsakas av förtäring av starka drycker, gjordes till föremål för ingående prövning, då riksdagen år 1930 avgav yttrande över Kungl. Maj:ts förslag till ny motorfordonsförordning. De sedermera i överensstämmelse med den av riksdagen intagna ståndpunkten utfärdade bestämmelserna i ämnet inneburo också en betydande skärpning i jämförelse med de förut gällande. Genom väckta motioner, I: 101 och II: 312, bragtes samma fråga år 1932 åter inför riksdagen. I sitt över motionen II: 312 avgivna utlåtande, nr 1, anslöt sig tredje tillfälliga utskottet helt till motionärernas uppfattning såväl ifråga om önskvärdheten av att motorförare fullständigt avhålla sig från bruket av starka drycker under framförande av motorfordon och under viss tid dessförinnan som däruti att lagstiftningen och lagtillämpningen med all kraft borde inriktas på tillskapandet av ett dylikt tillstånd. Utskottet framhöll emellertid samtidigt, att de nya bestämmelserna, vilka trädde i kraft den 1 januari 1931, varit gällande alltför kort tid för att det skulle vara möjligt att på grundval av gjorda erfarenheter rörande deras tillämpning och verkningar bilda sig ett bestämt och objektivi- *Utskottet.* tivt omdöme i frågan, huruvida ytterligare skärpningar vore av nöden eller icke. Utskottet höll icke för uteslutet, att en sträng tillämpning av

gällande stadganden såväl ifråga om beviljandet av körkort och indragning av dylikt som med avseende på beivrandet av överträdelser kunde komma att leda lika långt som ett absolut förbud för motorförare att under färd med motorfordon och viss tid förut överhuvud taget förtära alkoholhaltiga drycker — ett förbud som för övrigt säkerligen skulle vålla mycket stora svårigheter beträffande övervakandet av dess efterlevnad. Utskottet avstyrkte därför motionen, och andra kammaren beslöt även, att motionen ej skulle till någon dess åtgärd föranleda. Samma ståndpunkt intogs av första kammaren vid dess behandling av motionen I: 101.

I den nu till behandling föreliggande motionen hava inga som helst nya synpunkter eller sakskäl blivit framförda. Ej heller torde med fog kunna göras gällande, att nya erfarenheter föreligga, som för närvarande ådagalägga behovet av en skärpt lagstiftning på ifrågavarande område. Erfarenhet rörande verkningarna av de nu gällande bestämmelserna torde för övrigt ej kunna vinnas förrän efter förloppet av en icke alltför kort tid och först på grundval av nyare statistiska specialundersökningar.

På grund av det anförda och under hänvisning till utskottets uttalanden i frågan vid 1932 års riksdag får utskottet därför hemställa,

att förevarande motion icke måtte till någon andra kammarens åtgärd föranleda.

Stockholm den 23 februari 1933.

På utskottets vägnar:

OLOF ANDERSSON.

Närvarande: herrar *Andersson* i Malmö, *Wallén*, *Andersson** i Munkaljungby, *Meyerhöffer*, *Nilsson* i Göteborg, *Ekman**, *Andersson* i Surahammar, *Andersson** i Falkenberg, *Gustafsson* i Lekåsa och *Hagberg* i Malmö.

* Ej närvarande vid justeringen.